

Rautaportti

Kotiteollisuus

Puiden rankojen katveessa kulkee
helvetin pitkä, kapea tie
suora tie, joka on
keltaisten lehtien peitossa

Sen varrella katselen lintuja,
jotka vievät osan minua
taivaalle noustessaan, lentäessään sinne minne
en pääse milloinkaan

Olen työn raskaan raataja,
olen yksinpuhuva
kannan kirkkomaan multaa taskuissani,
pimeyttä harteillani

Ei pääse vaivainen sieluni
ikuisen kylmän kynsistä,
ei pääse vaivainen sieluni
ikuisen jään kourista

Yön sylissä,
talvikylissä
taivas puhaltaa kylmää, maa menee routaan,
jähmettyy
pimeän pidoissa yö pitkittyy

Kaukana siintää portti
jylhänä, yksinäisenä
myrskyjen piiskaama,
ruosteinen, yön kylmän takoma

Portin takana puiden latvat
kylpevät auringossa,
jääät ajautuvat rantaan,
joki virtaa vapaana